

Igaz szavak

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 22:21-27; Példabeszédek 22-24;
Ezékiel 33:8; Efezus 5:20

„Nem írtam-e neked hasznos tanácsokat és tanulságokat? Hogy tudtadra adjam: ez valóban az igazság beszéde, és hogy igaz beszédet vigyél válaszul azoknak, akik küldtek” (Péld 22:20-21, ÚRK).

A héten tanulmányozandó példabeszédek némelyike egyiptomi szövegekkel tűnik párhuzamosnak. Isten ihletésére Salamon talán kifejezetten a héber szemlélethez alakította ezeket a verseket. Az egyiptomiak szavai itt találkoznak Izráel Istene Lelkével, és így lesz belőlük isteni kinyilatkoztatás.

Fontos ez a megfigyelés, mert arra emlékeztet, hogy az „igazság” egyetemes. Ami igaz az izraelitáknak, annak igaznak kell lenni az egyiptomiak számára is, máskülönben nem az lenne az igazság. Bizonyos igazságok egyetemesek, mindenkire vonatkoznak.

Ezeknek a tanításoknak a köre mindkét közösségben egy. Azaz bárki vagy is, akár hiszel, akár nem, akárhol élsz is, vannak bizonyos dolgok, amelyeket *nem kellene megtenned!*

AZ IGAZSÁG ISMERETE

Mit mond Péld 22:17-18 szakasza arról, hogy milyen hatása legyen az igazságnak az életünkre?

A tanuló elsődleges kötelessége, hogy hallgasson és figyeljen oda: „*Fordítsd ide a füledet, hallgasd*” (Péld 22:17, ÚRK). Más szóval ezt úgy mondhatnánk, hogy „*Koncentrálj!*” Lényeges, hogy aki az igazságot keresi, az legyen buzgó. Igazán vágyódnia kell arra, hogy megtudja, mi a helyes, majd pedig aszerint is kell cselekednie.

Az viszont még nem elég, ha a diák csak figyel vagy ha megérti, elméletileg felfogja azt, amit tanítanak neki. Vannak, akik rengeteg bibliai ténytet halmoztak fel a fejükben, ám valójában mégsem ismerik az Igazságot, nem szereztek tapasztalatot vele (Jn 14:6).

Az igazságnak el kell érnie az ember lényének legbenső részéig. Péld 22:18 versében a héber kifejezés: „*magadban*” (RÚF) valójában a „gyomorra” utal. A tanultak nem maradhatnak meg csupán a felszínen, mindent meg kell emészteni, fel kell dolgozni, lényünk részévé kell tenni! Amikor az üzenet beépül a szervezetünkbe, meggyökerezik, akkor azután felemelkedik az ajkunkra, aminek következtében tudunk bizonyosságot tenni róla.

Mi származik abból, ha tapasztalatot szerzünk az igazsággal (Péld 22:19-21)?

1. *Hit* (19. vers). A bölcsesség tanításának elsődleges célja nem az öncélú bölcsesség. A *Példabeszédek könyvének* nem az a célja, hogy még nagyobb tudásúak, műveltebbek legyenek a tanítványok. A tanító erősíteni akarja diákjai bizalmát az Úrban.
2. *Meggyőződés* (21. vers). A tanulóknak tudniuk kell, hogy miért olyan bizonyosak az „*igaz mondások*” (RÚF). Tudniuk kell, hogy mit miért hisznek. A meghatározás szerint a hit arról való meggyőződés, amit teljesen nem értünk. Ezzel együtt mégis fontos, hogy hitünket alá tudjuk támasztani valós indokokkal.
3. *Felelősség* (21. vers). A tanítás utolsó lépése az, hogy másoknak is továbbadjuk az „*igaz beszédet*” (Károli, ÚRK), amit megismertünk. Ennek központi helye van mindabban, amire egyházunk egész népe elhivatott.

Vegyük sorra a hetednapi adventista hitünket alátámasztó komoly, logikus érveket! Melyek ezek az indokok? Miért fontos szüntelen a gondolataink homlokterében tartani ezeket, sőt beszélni is róluk? Szombaton vitassuk ezt meg a csoportban!

A SZEGÉNYEK MEGRABLÁSA

Mi ellen óv Péld 22:22-23 és 23:10 verse?

Mindig is helytelen a rablás, ez a tiltás viszont kimondottan arra vonatkozik, hogy nem szabad a szegényeket és az elnyomottakat meglopni, hiszen ők igen kiszolgáltatottak. Reménytelen helyzetben vannak, ezért Isten különösen odafigyel rájuk (2Móz 22:21-27). Eszünkbe jut Dávid esete, aki megölette Uriást, hogy elvegye (elrabolja) a feleségét, aztán meg Nátán példázata a kisbárányról (2Sám 12:1-4). Nem egyszerű bűntény a szegények megrablása, hanem vétek „az Úr ellen” (2Sám 12:13). Olyantól elvenni, akinek kevesebb van, mint neked, az még a lopásnál is rosszabb – hitványság. *Azt gondolják a rablók, hogy Isten nem látja, mit tesznek?*

Péld 22:23 verse arra utal, hogy még ha a tolvajt nem is éri utol az emberi igazságszolgáltatás, Isten bizonyosan megfizet neki. Lehetséges, hogy a Megváltóra, a *Goélra* (Péld 23:11) tett utalás a végidei ítéletre céloz (Jób 19:25).

Tehát azoknak szól ez a figyelmeztetés – mint a többi is, amit a Bibliában olvashatunk –, akik csak a tetteik azonnali „hozadékaival” törődnek, a hosszú távú következményeket figyelmen kívül hagyva. Javakra tesznek szert, mások kárán növelik a birtokaikat, céljaik eléréséért pedig hajlandóak csalni vagy akár gyilkolni is. Lehet, hogy most élvezik, amihez tisztességtelen módon jutottak, később azonban megfizetnek érte. Ennek az érvelésnek nem csak az a célja, hogy elrettentse a tolvajt. Azt is kifejezi, hogy erkölcsi értékeink sok szálon kötődnek Isten mindenképp való uralmához.

Ateisták a következő feliratot tetették ki Londonban a városi buszokra: „Valószínűleg nincs Isten. Ne aggódj többé, csak élvezd az életet!” Sokféleképpen lehetne válaszolni erre, de most gondolkodjunk el erről: *ha nem lenne Isten, akkor valóban nincs miért aggódnunk a szegények megrablóinak, akik most büntetlenül megúsznak mindent. Akkor mindazoknak, akik rettenetes dolgokat követtek el látszólag büntetlenül, valóban sikerül megúszniuk! A világban történő szörnyű igazságtalanságok láttán hogyan ad némi megnyugvást az Istenbe és az ítélet ígéreteibe vetett hit?*

IRIGYKEDNI A GONOSZOKRA

Mire figyelmeztetnek a következő versek: Péld 23:17; 24:1-2, 19-20?

Miért lehet irigyelni a gonoszokat? Minden bizonnyal nem a ténylegesen elkövetett bűneikért, inkább azért, amit hirtelen megkaparintanak (vagyont, sikert, hatalmat). Amit gonoszságukkal megszereznek, azt irigylik meg az emberek.

Nem minden sikeres vagy gazdag ember gonosz, de vannak olyanok, és valószínűleg rájuk vonatkozik e verseknek a figyelmeztetése. Látjuk a „jó” életüket, és a mi szemszögünkből nézve, főleg, ha a miénk küzdelmes, könnyű lenne irigyelni őket azért, amit magukénak mondhatnak.

Ez viszont igen szűklátókörű felfogás. Hiszen éppen az jelent olyan nagy kísértést a bűnben, hogy a „jutalma” azonnali: a jelenben élvezhető. A kísértéstől megvédhet, ha képesek vagyunk túllátni a jelenen. A bűn azonnali „nyereségeinél” messzebbre tekintsünk előre! Vegyük számba a hosszú távú következményeket!

Ugyan ki nem látta már a bűn pusztító voltát? Soha nem menekülhetünk el a következményektől. Elrejtethjük mások elől, hogy senki, még a hozzánk legközelebb állók se gyanítsák, mit teszünk (persze előbb-utóbb ügyis rajtakapnak, nem igaz?); vagy azzal ámíthatjuk magunkat, hogy igazából nem is olyan rossz a bűnünk. *(Hiszen milyen sokan követnek el jóval súlyosabb dolgokat!)* Csakhogy előbb vagy utóbb, így vagy úgy a bűneink kiderülnek!

Azért kell gyűlölnünk a bűnt, mert az bűn! Gyűlöljük azért, amit velünk, a világunkkal és Urunkkal tett! Ha látni akarjuk, mi a bűn igazi ára, tekintsünk a kereszten függő Jézusra! Így kellett megfizetnie bűneinkért. Már ennek a felismerésnek elégnek kellene lennie ahhoz (még ha többnyire nem is elég), hogy el akarjuk kerülni azt, ami bűn, és a lehető legtávolabb maradjunk azoktól, akik belevinnének!

Küzdöttünk már a másik ember sikere miatti irigységgel? Mi a legjobb gyógy mód erre a lelkileg halálos bajra (lásd Ef 5:20)?

AMIT A SZÁNKBA TESZÜNK

Nem véletlen, hogy az első emberi kísértés az étellel volt kapcsolatos (1Móz 3:3). Az engedetlenség és a tiltott dolog elfogyasztása révén jutott be világunkba a bűn meg a halál (1Móz 3:1-7; Róm 5:12). Arról a biztos tényről sem szabad megfeledkeznünk, hogy egy szörnyű és lealacsonyító történet keretében említi a Biblia először a borivást (1Móz 9:21).

Hogyan ecseteli Péld 23:29-35 szakasza az alkoholfogyasztás hatását?

Ugyan ki ne látta volna már, hogy mennyire ártalmas az alkohol? Persze nem mindenki lesz részeges, aki szeszes italokat fogyaszt. Viszont az alkoholisták nem is gondolták volna, hová jutnak, amikor az első korty lecsúszott a torkukon.

„Kétségbeejtő helyzetben van az az ember, aki rászokott a szeszesitalok fogyasztására. Nem lehet vele értelmesen beszélni, nem lehet rávenni, hogy tagadja meg magától ezt a kedvtelést. Gyomrát és elméjét is betegség támadja meg, akaraterije gyengül és képtelen uralkodni a kívánságon. A sötétség erőinek fedelme olyan szorításban tartja, amiből nincs ereje kitépni magát” (Ellen G. White megjegyzése, *The SDA Bible Commentary*. 3. köt. 1162. o.).

Olvassuk el Péld 23:1-8 szakaszát! Miért fontos uralkodni az étvágyunkon?

Ez a tanács jóval túlmutat az étkezést érintő illemszabályokon. A bibliai szöveg figyelmeztetés azoknak, akik igencsak szeretnek enni, nagy étvágyúak (Péld 23:2). Különösen erős az a hasonlat, hogy kést tegyen a torkára az ember. Nemcsak az étvágy kordában tartására figyelmeztet, hanem azt is érzékelteti, hogy az egészségét, sőt még az életét is veszélyezteti az, aki túl sokat eszik! Péld 23:1 versében a héber *bin* szó azt jelenti, hogy „jól meggondol” (RÚF). Azt fejezi ki, hogy az ember körültekintően mérlegeli, mit fogyaszt el a különféle ételek közül. Salamon ezt a szót használta akkor is, amikor bölcsességet kért, hogy „tudjon választást [bin] tenni a jó és gonosz között” (1Kir 3:9). Az ihletett író nemcsak az étvágy feletti uralomra gondolhatott. Tanácsa vonatkozhat a bankettekre és a társaság kedvéért való italfogyasztásra, amikor arra készítetik az embert vagy talán ő maga is érez rá kísértést, hogy kívánja „csemegéit” (Péld 23:3).

Gondoljunk egy olyan ismerősünkre, akinek az életét tönkretette az alkohol! Miért kellene elegendőnek lenni egyetlen ilyen példának is ahhoz, hogy megértsük, védenünk kell a szervezetünket ettől a méregtől?

február 26.

A MI FELELŐSSÉGÜNK

„Ha azt mondom a hitetlennek: Hitetlen; halálnak halálával halsz meg; és te nem szóláldasz, hogy visszatéritsd a hitelent az ő útjáról: az a hitetlen vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg” (Ez 33:8). Milyen alapvető lelki elvet nyilatkoztat ki itt az Írás? Hogyan kell a hétköznapiakban alkalmazni ezt az elvet?

Évekkel ezelőtt egy nyugati nagyvárosban megtámadtak egy asszonyt az utcán éjjel. A nő segítségért kiáltott. Sokan hallották, de egyetlen ember sem vette a fáradságot, hogy kihívja a rendőröket. A legtöbben kinéztek az ablakon, majd folytatták, amit addig csináltak. A nő kiáltozása hamarosan abbamaradt. Később ott találtak rá holtan, szúrt sebekkel.

Felelősek voltak a haláláért azok, akik hallották a sikolyát, de nem tettek semmit? Még ha nem is ők támadtak rá, vajon nem a tétlenségük miatt halt meg?

Milyen fontos üzenetet találunk Péld 24:11-12 és 23-28 verseiben?

Mózes törvénye világosan figyelmeztet, hogy vétek terheli azt, aki nem számol be arról, aminek tanúja volt (3Móz 5:1). Lehet, hogy nem áll módunkban megakadályozni egy bűncselekményt, de ha elhallgatjuk, amit láttunk, részesei vagyunk a bűnös vétkeben. Hallgatásunkkal cinkosokká válunk.

Viszont ha beszámolunk az igazságról, „igaz beszédekkel” (Péld 24:26, ÚRK), megfelelő módon járunk el, felelősségteljesen viselkedünk. Ezt az Ige az ajakra adott csókhoz hasonlítja, azt közvetítve, hogy aki így tesz, az törődik a másikkal.

Rettenetes dolog hallgatni és semmit nem tenni, amikor egy nőt gyilkolnak az utcán. Viszont mi a helyzet sok olyan gonoszság esetében, ami előfordul a világban: éhínség, háború, igazságtalanság, fajgyűlölet, gazdasági elnyomás? Milyen felelősség terhel bennünket ezekkel kapcsolatban?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Fel kell ébreszteni a körülöttünk élő embereket, hogy üdvösségre jussanak, különben elvesznek! Egy pillanatot sem vesztegethetünk. Mindannyian bírnak bizonyos befolyással, ami vagy az igazság mellett szól, vagy ellene. Szeretném mindenhová magammal vinni annak félreérthetetlen bizonyítékait, hogy Krisztus tanítványa vagyok! A szombati vallásosságnál többet akarunk. Életelvre van szükség, és éreznünk kell a hétköznapiakban egyéni felelősségünket. Ettől sokan elfordulnak, aminek a gyümölcse a gondatlanság, a közömbösség, valamint a figyelem és a lelkeség hiánya” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. [Bizonyásgátételek.] 1. köt. 99. o.).

„Beszélj a hitről, éld a hitet, ápolj magadban az Isten iránti szeretetet, add bizonyosságát a világ előtt annak, hogy Jézus benned él! Magasztald szent nevét! Beszélj a jóságáról, beszélj a kegyelméről és beszélj a hatalmáról” (Ellen G. White: *Our High Calling*. [Magasztos elhivatásunk.] 20. o.)!

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. A csoportban térjünk vissza a vasárnapi rész utolsó kérdéséhez! Mit tanulhatunk egymás válaszaiból? Milyen gyakorlati módszerek segítségével tanulhatjuk meg erősíteni, felépíteni a hitünket?
2. „Két dologra mindig emlékezz: Krisztus meghalt érted és egy nap te is meghalsz” - mondta valaki. A keddi tanulmány arról szólt, hogy így vagy úgy egy nap majd számot kell adnunk a bűneinkről. Milyen lényeges tanulságot vonhatunk le ebből a gondolatból?
3. Gondolkozzunk még a londoni buszokon olvasható idézetten: „Valószínűleg nincs Isten. Ne aggódj többé, csak élvezd az életet!” Azon túl, amit a tanulmányunk érintett, még milyen problémát találunk itt? Először is, miért készítené aggodalomra az embereket Isten létezése? Ebből a megközelítésből kiindulva elmondhatjuk, hogy Sátánnak sikerült eltorzítania sokak Istenről alkotott képét. A csoportban több választ is soroljunk fel erre a szlogenre! Milyen rövid, velős megfogalmazásokkal mutathatjuk be az embereknek az Isten által felkinált reménységet?

TÚRMEZEI ERZSÉBET: TESTVÉRSZEM, TESTVÉRKÉZ

Itt minden szemben más lélek lakik.
Az egyikből barát tekint elő,
a másikból ellenség,
a harmadikból csábító szirén,
a negyedikből üzérkedő kalmár,
az ötödikből a hatalmas Én...
a századikból testvér.
Uram, énnem adj testvérszemet,
az melegebben fénylik mindeneknél!
Hadd nézzek mint testvér az emberekre,
öreg koldusra, sápadt kisgyerekekre!
Nézzek az egyre és az ezrekre
úgy mint testvér!
Uram, adj énnem testvérszemet!
Az melegebben fénylik mindeneknél.

Itt minden kézben más lélek lakik.
Az egyik üt,
a másik rombol.
A harmadik is önmagának épít.
A negyedik simogat, hogy szeressék.
Uram, énnem adj testvérkezet,
az nem azért segít, hogy másnak tessék!
Hadd legyen testvérkéz az én kezem,
amelyik segíteni mindig ráér...
és inkább nem nyúl kincsér', kis virágér',
ha addig bekötözhet egy sebet...
az érintése balzsamos békesség...
Uram, adj énnem testvérkezet!
Az nem azért segít, hogy másnak tessék.